

Resolució 225/2022, de 17 de març**Número d'expedient de la reclamació:** 175/2022¹**Administració reclamada:** Agència Tributària de Catalunya**Informació reclamada:** Expedients de l'impost de la renda de les persones físiques.**Sentit de la resolució:** Desestimació.

Resum: L'ATC ha posat de manifest que no té en poder seu la informació sol·licitada, afirmació que qüestiona la persona reclamant, segurament perquè considera que l'Agència és l'Administració responsable del tribut. El cert és que la Generalitat de Catalunya (i, en conseqüència, l'ATC) no té cap competència en matèria de gestió de l'IRPF (només pot decidir eventuais recàrrecs o bonificacions a l'anomenat tràmit autonòmic, que aplicarà l'AEAT), que correspon íntegrament els òrgans de l'Estat. L'ATC, en no disposar de la informació sol·licitada, ha resolt el que és procedent, en aplicació de l'article 30 LTAIPBG, en derivar la sol·licitud a l'AEAT, pel que fa a la part que demana dades de l'IRPF de la mare de la persona reclamant, i al Departament d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya, pel que fa a les ajudes i el grau de discapacitat que hi hagués pogut percebre o correspondre. A partir d'aquesta derivació, ara són l'AEAT i el Departament d'Economia i Hisenda els qui, en la mesura de les competències respectives, han de contestar la persona reclamant, i si algun d'aquests organismes no ho fa, aquesta podrà presentar la reclamació oportuna (davant la pròpia GAIP, en cas de reclamar contra el Departament citat de la Generalitat, o davant el Consell de Transparència i Bon Govern de l'Estat, en el cas de l'AEAT).

Paraules clau: Entitats de la Generalitat. Persona interessada. Tributs. IRPF. Parentiu. Defunció.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 20 de febrer de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 175/2022, presentada contra l'Agència Tributària de Catalunya (ATC), en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada a l'antecedent 2. La persona reclamant demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, del 18 de juliol (RGAIP).
2. El 26 de desembre de 2022 la persona reclamant sol·licita a l'ATC, de la seva mare morta, la informació següent: totes les declaracions de l'impost sobre la renda de les persones

---

¹ El text original d'aquesta resolució, redactada pel ponent, s'ha escrit en castellà.

físiques (IRPF) que hagi presentat, amb indicació de diverses qüestions relacionades amb les mateixes; indicació de si tenia deutes amb l'ATC i algun tipus d'ajut o reconeixement de discapacitat; còpia de l'expedient administratiu.

3. El 25 de gener de 2022 l'ATC resol desestimar la sol·licitud anterior, perquè assenyala no disposar de cap informació relativa a la mare de la persona reclamant, i deriva a l'Agència Espanyola d'Administració Tributària (AEAT) la part de la sol·licitud relativa a les declaracions d'IRPF i al Departament d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya la part de la sol·licitud relativa a ajudes o reconeixements de graus de discapacitat.
4. La Reclamació presentada el 20 de febrer de 2022 qüestiona diversos aspectes de la resolució anterior: la manca de CSV, el fet que se'n qüestioni la condició de fill de la difunta i el fet que l'ATC no disposi de la informació sol·licitada.
5. El 25 de febrer del 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Es demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 25 de febrer de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'ATC i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre aquesta, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 3 de març del 2022 la GAIP rep l'informe de l'ATC, que reitera el posicionament de la resolució indicada per l'antecedent 3 i rebut algunes afirmacions de la persona reclamant manifestades a la seva Reclamació. Insisteix que l'ATC no disposa de cap expedient de la mare de la persona reclamant i com que no és competent en matèria d'IRPF no té capacitat per investigar-lo.
8. El 7 de març del 2022 la persona reclamant presenta a la GAIP al·legacions en relació amb l'informe de l'ATC, insistint que és incert que l'ATC no disposi de la informació sol·licitada i no tingui competències en matèria d'IRPF.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits

enumerats per aquest precepte “podem” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Valoració de la resolució de l'ATC

La resolució de l'ATC, desestimant la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació, és ajustada a dret, motiu pel qual cal desestimar la Reclamació.

L'ATC ha posat de manifest que no té la informació sol·licitada en poder seu, afirmació que ha estat qüestionada per la persona reclamant, segurament perquè considera que la responsabilitat sobre el tribut és de l'Agència. En realitat, la Generalitat de Catalunya (i, en conseqüència, l'ATC) no té cap competència en matèria de gestió de l'IRPF (només pot decidir eventuais recàrrecs o bonificacions a l'anomenat tràmit autonòmic, que aplicarà l'AEAT), que correspon íntegrament òrgans de l'Estat. És possible que aquest esquema de competències públiques sembli irreal per a la persona reclamant, que pel que sembla resideix a Navarra, comunitat que juntament amb els Territoris Històrics bascos ostenta les competències de gestió d'aquest impost, però el cert és que la resta de comunitats autònomes, Catalunya inclosa, no tenen competències sobre aquesta qüestió.

En no disposar de la informació sol·licitada, l'ATC ha resolt el que és procedent, en aplicació de l'article 30 LTAIPBG, en derivar la sol·licitud a l'AEAT, pel que fa a la part que demana dades de l'IRPF de la mare de la persona reclamant, i al Departament d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya, pel que fa als ajuts i el grau de discapacitat que hi hagués pogut percebre o correspondre. A partir d'aquesta derivació, ara són l'AEAT i el Departament d'Economia i Hisenda els qui, en la mesura de les competències respectives, han de contestar la persona reclamant, i si algun d'aquests organismes no ho fa, aquesta podrà presentar la reclamació oportuna (davant la pròpia GAIP, en cas de reclamar contra el Departament citat de la Generalitat, o davant el Consell de Transparència i Bon Govern de l'Estat, en el cas de l'AEAT).

Quant a la resta d'informacions sol·licitades (deutes de la mare de la persona reclamant amb l'ATC i altres possibles expedients), que poden afectar altres tributs de la competència de l'Agència, aquesta ha assenyalat clarament que no disposa d'un expedient que l'afecti, cosa que és perfectament plausible, ja que la gestió de l'ATC es projecta bàsicament als tributs

cedits a la Generalitat, tots de caràcter circumstancial, molt lluny de l'aplicació general pròpia dels grans tributs estatals.

En vista de les anteriors consideracions, és procedent desestimar la Reclamació, perquè la resolució impugnada és ajustada a dret.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, a la sessió de 17 de març de 2022, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 175/2022 perquè la resolució de l'ATC impugnada és ajustada a dret i disposar la publicació de la present resolució a la web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.